

и извика съ жалостенъ гласъ: «О мылый ми Григоріе, дано да съмъ азъ тамъ, гдѣ-то си ты сега.» Григорій пакъ оживѣ и по молбѣ-тѣхъ на архіепископа быде освобожденъ. Той послѣ приказваше че въ примрѣло-то си състояніе е видѣлъ едно много красно дърво пълно съ хубавы плодове, отъ кои-то ся хранеше едно стадо на хубаво пѣющи птици, и кои-то едно обычливо момче държало съ единъ жезлъ въ послушаніе. Близко до това, той е видѣлъ три благоговѣйны мжжіе, образъ-тѣхъ на кои-то той шесть години слѣдъ това 1467 год. позна въ три-тѣ мжжіе кои-то ся избрахъ за първы Епископы на Братія-та; т. е. Братія-та ся гряхъ отъ гдѣ да земжтъ способны проповѣдници кога-то сегашны-тѣ ще да умржтъ, и за това поискахъ отъ Валдейскы-тѣ църквы кои-то ся намирахъ въ съсѣднѣхъ Австріж да имъ спомогнжтъ съ добръ свѣтъ. Въ село Агота близо при границѣ-тѣхъ ся свика едно събраніе, тамъ ся проводихъ отъ Бохеміж и Моравіж 70 депутати отъ свѣщенници, благородны, учены, гражданы и селяны. Събраніе-то ся почнж съ много сълзы, постеніе и моленіе. Слѣдъ това ся избрахъ 20 лица отъ кои-то 11 ся натварихъ въ воденія на разсѣженія, изъ между останжлы-тѣ 9, очаквахъ Господъ да яви онези кои-то той избра за Епископы на Бохемскѣ-тѣхъ църквѣхъ. За да познажтъ волю-тѣхъ Божижъ въ това дѣло, тѣ свихъ 12 билета отъ кои-то 9 бѣхъ празны а върхъ останжлы-тѣ 3 бѣше писано «Той е.» Слѣдъ това ту-